

Bakır Güğümlerin Sırrı

– S.SAMYELİ · 27 Kasım 2013

Daha dün gibi hatırlarım anamın bakır güğümlerini
Dışları ilmek ilmek nakışlı
Saç örgüsünü andıran bir sapı
Cami kubbelerini anımsatan birde kapağı vardı.
Çok kıymetliydi anamın güğümleri
Çeyizinden hatıraydı
O yıllarda nakışlı güyümler hiç kimsenin evinde yoktu
Köyde ki nakışlı güğümü olan tek kadın rahmetli anamdım.

Arada bir köye kalaycı Ali dayı gelir
;Kalaycı geldi ey ahali, diye bağırır
Kalaylanacak bakır kaplarını alan köy caminin önünde toplanırdı
Kimisinin elinde süt,
Kimisinin elinde yoğurt bakracı
Kimisinin omzunda koca bir kara kazan
Kimisinin koltuklatında bir kaç tepsi
Kimisinin de çuvalın içinde sahanı,kulplu su taşı olurdu
Ben en çok ayaklı hoşaf kasesini sevsem de
Köylünün gözü anamın nakışlı güğümlerinde takılı kalırdı.

Nakışlı güğümlerini Ali dayıya kalaylatan anam
Ayağında beş metrelik şalvarı
Başında yün atkısı ile
Salına salına köyün altı lüleli çeşmesinin yolunu tutardı.
Köyde bir çok çeşme vardı ama bu çeşmenin hikmeti bir başkaydı.
Kışın insanın ellerini üşütmeyen ılık
Yazınsa insanın dişlerini donduran buz gibi akan bir suyu vardı.
Her şeyden önemlisi bu çeşmeyi kurtuluş savaşı sırasında
Mustafa Kemal Atatürk yaptırmıştı.
Anam altı lüleli çeşmede güğümlerini bir güzel yur yıkar
Kalayın kirinden pasından arındırır
Buz gibi su ile doldurur gururla eve doğru yol alırdı.
Yorulduğu yerde durur soluklanır
Arada bir sokaktan gelen geçenlere tebessümle laf atar
Eşe dosta selam salardı.

Akşam olup da babam eve geldiğinde
;Dört kızım olsa ne fayda bir güğümleri doldurup gelmiyorlar çeşmeden;der
Babama şikayet ederdi bizleri
Rahmetli babam hafiften başını sallar
;Olur hanım olur daha küçük benim kızlarım
Hele bir büyüsünler onlar sana asla su taşıtmaz sıkma sen canını; der
Başını güğümlerden tarafa çevirir hınzırca hafifce gülümserdi.
Anlardı ki anam yine kalaylatmış gelinlik güğümlerini.
Babam dan daha iyi kim anlayabilirdi ki anamı
Güğümlerin üstende ki nakışların bir tek babam ile anam biliyordu anlamlarını.

Anam koyunlarının sayısını bilmeyen ağanın bir evinin bir kızı
Babam ise yetim büyümüş gariban delikanlı.
Güğümlerin üstüne ilmek ilmek aşkını nakşettirmek için vermiş
Yamalı cebinde ki en son parasını.
Her bir desende kim bilir ne duygular gizli
Nasıl haykırıyordu babam anama olan sevdasını.
Bu yüzden gıpta ile bakıyordu köylü anamın bakır güğümlerine
Ne kadar baksalar da hiçbir zaman çözen olamadı bu sırrı.

Aradan bir asır geçti
Artık ne anam var, ne babam
Ne kalaycı geldi diye bağırın Ali dayı.
Nede ölümsüz sevdalara tanıklık eden
Kalaylanınca gümüş gibi parlayan
Koskoca köylünün gıpta ile baktığı bakır güğümler.
Şimdi ki aşklar ya üç günlük bir heves
Yada bir kahve buğusunda buluşan bir anlık nefes
Yazık ki sevda adı altında nefsinin peşinden koşar olmuş herkes.